Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca de les vinyes de Solers III

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca:	Garraf
Lloc/Adreça:	Vinyes de Solers

Coordenades:

Latitud:	41.25631
Longitud:	1.74287
UTM Est (X):	394683
UTM Nord (Y):	4567972

Classificació

Número de fitxa	08231 - 310
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08231A026000210000LZ
Autoria de la fitxa	Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa:	dt., 09/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en un marge de la vinya de Solers, al sud de Can Masalleres. És una edificació enrasada en un mur, construïts amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta

troncocònica. La porta d'accés és amb llinda de pedra. Al costat de la barraca hi ha un dipòsit per ensulfatar i una cisterna. El mur on està construïda té una amplada considerable.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R67 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).